

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Side, i Fjor blev givet en Forhøjelse, som ikke helt blev modsvaret af en Stigning i Omkostningerne, var det ikke muligt at gaa højere, end Tilfældet blev. Jeg skulde mene, at saavel Dyrkerne som de øvrige, der er interesserede i denne Ordning, maa kunne være tilfredse med det foreliggende Lovforslag.

Det er ikke rigtigt, at vi uden videre allerede kan paaregne yderligere Omkostningsstigninger til næste Aar. Der er kalkulatorisk i hvert Fald taget Hensyn til de Stigninger, som kan forventes i indeværende Aar, og det er disse Stigninger, som dækkes af de 10 Øre, som Forhøjelsen andrager pr. Dobbeltcentner.

Med Hensyn til de Forhandlinger, der skal føres mellem Roedyrkerne og Arbejderne, vil jeg ikke foruddiskontere noget som helst og kan ikke paa nuværende Tidspunkt blande mig ind deri. Det ærede Medlem Hr. Løje mente, at det maaske kunde have Betydning, at jeg fulgte disse Forhandlinger paa lidt nærmere Hold. Jeg vil tro, at saaledes som hele Arbejdssituationen foreligger, vil det ogsaa være muligt paa sædvanlig Maade at komme igennem ved fri Forhandling mellem de interesserede Parter.

Det ærede Medlem Hr. Grønning var imod en Formindskelse af Arealet og mente, at en Opretholdelse af det Areal, som blev tilvejebragt med den 5 pCt. Forhøjelse i Fjor, vilde være naturlig med Hensyn paa et saakaldt økonomisk Beredskab. Jeg vil dertil gerne sige, at da den Høst, der har været saavel i 1936 som i 1937, har medført en betydelig Overproduktion, og da samtidig den internationale Sukkerkonvention af 6. Maj 1937 formentlig vil gøre det vanskeligt fortsat at eksportere større Kvantaler Sukker, tror jeg, vi med Sindsro kan se Fremtiden i Møde, ogsaa under Hensyn til, at der ligger betydelige Reserver, saaledes at vi ikke skulde kunne komme i Forlegenhed, selv om vi igen ned sætter Arealet med de 5 pCt., som det blev forhøjet med i Fjor. Jeg mener derfor ikke at kunne imødekomme det ærede Medlem i denne Henseende. Jeg tror, jeg tør tage Ansvar for, at man med det Areal, der her er Tale om, vil kunne dække Forbruget i enhver Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hartel gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at det ikke var nogen særlig straalende Produktion at avle Sukkerroer. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg tror dog i saa Henseende at kunne være enig med det

ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), naar han siger, at der er i Tusindvis af Landbrugere, der gerne vilde ind paa Sukkerroedyrkning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gik imod dette Lovforslag og gjorde opmærksom paa, hvad jeg altsaa allerede har erkendt, at Stigningen i Prisen i Fjor ikke blev opvejet af en tilsvarende Stigning i Omkostninger. Men dette har man taget Hensyn til; hvis man ikke havde gjort det, skulde de 10 Øre have været yderligere forhøjet. I Virkeligheden ligger det saaledes, at der med en 10 Øres Forhøjelse har fundet en naturlig Udligning Sted i Forhold til Forhøjelsen i Fjor.

Med Hensyn til, hvilken Begrundelse jeg har for at fremsætte dette Lovforslag, vil jeg ganske enkelt sige, at jeg vilde opfatte det som en Katastrofe for det herhen hørende Omraade, hvis man undlod at opretholde Sukkerordningen. Det vilde baade beskæftigelsesmæssigt og paa anden Maade betyde en saadan Forringelse af Forholdene, at det ikke vilde lade sig gøre at gennemføre det. Jeg skal villig erkende, at Ordningen betyder, at Forbrugerne kommer til at betale noget mere for deres Sukker, end om vi indførte det fra Udlandet. Jeg vil ikke gaa ind i en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) paa Grundlag af de af ham nævnte Tal, som jeg ikke kan anerkende. Men dette er ikke det eneste Omraade, hvor vi maa betale for at opretholde Beskæftigelsen, ogsaa for at opretholde Landbrugets Afsætning. Man har ofte kritiseret, at Valutaordningen medfører, at vi maa købe vore Varer dyrere fra Udlandet, end vi maaske ellers kunde, men det er den Regning, der skal betales, for at vi kan bidrage til, at Landbrugsproduktionen mest muligt holdes oppe. Og her er altsaa ogsaa en Regning, der maa betales, og som jeg ikke synes vi kommer uden om. Derfor er det med fuld Ret, forekommer det mig, at vi foreløbig opretholder Sukkerordningen.

Jeg maa tilstaa, at det undrede mig noget, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gik imod Ordningen. Jeg gad nok vidst, hvorledes det ærede Medlem vilde tage den Situation, der opstod, hvis vi ganske roligt lod Sukkerordningen falde og indførte billigt Sukker fra Udlandet, med det Resultat, at de herhen hørende Arbejdere i Tusindtal blev arbejdsløse.

Hauge: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre ud over dem, jeg allerede har fremsat, men jeg vil dog fremføre et